886/12

Den 27. februar 2012 blev i sag nr. 80.238:

xxxxxx xxxxxx
xxxx xxxxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har motorkøretøjsforsikring i If Skadeforsikring. Han klager over, at selskabet har anerkendt, at han har fuld skyld for et færdselsuheld den 11/12 2010.

Selskabet henviser til, at skyldfordelingen er sket i overensstemmelse med praksis.

I skadeanmeldelse af 12/12 2010 har klageren bl.a. anført:

"Hvem har efter din mening skylden og hvorfor:

Modparten. Da jeg i lav hastighed (for at komme uden om en stor snedrive) drejede ud på kørebanen var banen fri bagud(ensrettet spor). Uddrejningen foregik forsigtigt pga de vanskelige lysforhold. Modpart kommer i et venstresving ind fra …vej godt 50 m fra skadestedet, og accelerer hen ad …vej, selv om modlyset var blændende. Hun så mig ikke, har hun sagt. Desuden viser skadens længde, at jeg faktisk befandt mig i kørebanens længderetning (men i lav fart) på sammenstøds-tidspunktet."

I brev til selskabet har klageren efterfølgende bl.a. anført:

"Jeg var trukket ind til siden halvt bag ved den røde bil på de to mobiltelefon-fotos med henblik på at parkere. Lyset var skarpt modlys fra en lav vintersol, som gjorde det svært at orientere sig mod højre side af vejen. Det er imidlertid et busstoppested, og jeg måtte længere frem for at parkere. Lysforholdene gjorde meget forsigtig kørsel nødvendig.
Jeg venter til jeg kan se, at krydset bag mig har rødt for ligeud-kørsel …, hvormed der er fri bane. Som det fremgår af fotos, er afstanden til T-krydset ganske pæn. Jeg er fuldt ude på kørebanen med den viste snedrive snævert på min højre side, da jeg bagfra bliver påkørt i venstre side.
Modpart har netop svinget ind fra … og er blevet blændet af det skarpe lys og ser ingenting i højre halvdel af vejen. Hun har pga lyset holdt sig helt i venstre side af vejen, hvor lysforhol-

dene var bedre, og vejen kunne ses. Modpart tager ikke højde for det manglende overblik og kører således ikke forsigtigt nok efter forholdene.

Min bil er påkørt i venstre side fra bagskærm til sidespejl i en relativt overfladisk langstrakt ridse / hak. Dette bekræfter, at jeg allerede kørte parallelt med kørebanen og ikke blot svingede ud, netop som modpart kom forbi.

Konklusion: Bagfrakommende modpart så mig ikke, kørte uforsigtigt i forhold til de aktuelle lysvilkår og bærer den fulde skyld."

I klageskemaet hedder det bl.a.:

"1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …
Under langsom kørsel hen mod parkeringsplads få billængder længere fremme påkøres jeg bagfra i venstre side, i en lang strejfende skramme fra bagskærm til og med sidespejl. Ingen personskade. Modpart skadet svt højre forskærm.
Med min fornemmelse af færdselslov og almindelig retfærd er det bagfrakommende modpart, der bærer hele skylden. IF har imidlertid valgt at hæfte sig ved at jeg i tiden før sammenstødet har gjort stop for at orientere mig, før jeg kørte frem mod ledig parkeringsmulighed. IF vælger at tillægge mig hele skylden, med reference til færdselsloven § 18 stk 2 men vælger dermed at ignorere hele situationen, eftersom jeg ikke svinger ud foran modpart, men tværtimod er kørende bilist fuldt placeret på vejen, og med fuld ret til denne. Den længdegående skade bekræfter min placering på vejbanen.
Jeg har gentagne gange påpeget overfor IF at årsagen til sammenstødet må tilskrives den usædvanlig skarpe blændende vintersol, som henlagde højre halvdel af vejbanen i afblændet mørke, mens venstre halvdel var fint belyst. Modpart kommer i et venstresving ind på min vejbane, som selv uden snedriver er ensporet og blændes af lysforholdene og vælger at holde sig helt til venstre på den oplyste del af vejen, men kan oplagt ikke se min bil i højre side snævert ud for snedriven (se foto i bilag). Pga. blænding fejlbedømmer hun den til rådighed værende bredde. Under normale lysforhold ville hun aldrig have forsøgt at overhale en bil der, idet pladsforholdene er alt for trange. Modparts første ytring var da også: Jeg så dig ikke.

Pga de abnorme blændende lysforhold har jeg selv valgt at holde lidt ind til siden for at orientere mig i tiden før sammenstødet. I erkendelse af at jeg ikke kan parkere der, idet det er et busstoppested, afventer jeg at trafikken lukkes i min retning af rødt lys ved lyssignalet godt 50 m bagude. Når der er helt fri bane, placerer jeg mig i kørebanens højre side i langsom fart frem mod mulig parkering.
IF vælger at ignorere, at jeg ikke er en bilist, der drejer ud på kørebanen foran en anden bil, men tværtimod er fuldt placeret på vejen i god tid.
IF ignorerer bevidst, at der i færdselsloven er langt rimeligere referencer end at fastholde § 20 stk 2, bl.a. at bagfrakommende biler skal holde afstand. I aktuelle sag har modpart haft godt 50 m til at indrette hastighed og afstand forud for sammenstødet. At lysforholdene givetvis er den fulde forklaring, ændrer ikke på at modpart ikke har kørt efter forholdene.
Det er mig umuligt at få en dialog med IF om urimeligheden i at referere til, at jeg 5-10 sekunder tidligere har holdt stille. I mine øjne er det historisk på sammenstødstidspunktet. IF kan ikke forklare mig, hvordan jeg som holdende bilist skal kunne tage højde for alle kommende bilister, der ved grønt lys måtte svinge ind i min vejbane. Ligeledes har IF ikke ønsket at kommentere, hvor længe jeg skal opfattes som udsvingende bilist. IF's fortolkning fjerner ansvaret fra bagfrakommende bilister på ubestemt tid, blot fordi jeg har været så uheldig at køre ansvarsfuldt og gøre stop for at orientere mig under de ekstreme lysforhold. (Det kan tilføjes, at der naturligvis ikke var problemer med at se bagud eller venstre, kun fremad mod højre si-

des modlys). At modpart har haft 50 m til at indrette sin kørsel på ignorerer IF således konsekvent.

Således er sagens kerne, om det er rimeligt, at jeg (i ubestemt tid) skal opfattes som udsvingende bilist, uagtet at det intet har med sammenstødssituationen at gøre, eller om bagfrakommende bilist bærer ansvaret for at holde afstand, når vejbanen ikke tillader overhaling. Den gode afstand fra lyskrydset, begge bilers beskedne hastighed, mit fulde overblik over vejforholdene bag mig samt den af sammenstødet forvoldte længdegående skramme begrunder i mine øjne fuldt ud, at hele skylden må være bagfrakommende modparts, som ikke har kørt efter (lys.)forholdene.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
At IF anerkender, at jeg intet ansvar har i denne sag. Det fulde ansvar for sammenstødet må tillægges modpart.
Jeg ønsker dermed tilbagebetaling af den hos mig opkrævede selvrisiko."

Selskabet har i brev af 1/4 2011 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"Ud fra forsikringstagerens anmeldelse (bilag …) fremgår det at forsikringstageren har holdt et orienterende stop ved vejkanten i sin søgning efter en parkeringsplads og da han finder ud af at han holder i et busstoppested/-lomme (bilag …) med snebunker foran - se foto, og dermed kører ud fra parkering/orienterende stop.

Ud fra Ifs holdning er der helt klart tale om en D5 situation jf. RA-regresaftale, som If har tiltrådt, hvor kollision ved udsving fra parkering giver fuld skyld til den part som foretager udsvinget. Se gerne D5 sit. (bilag …).

Forsikringstageren har efterfølgende klaget og været henvist til Ifs kundeombud som har fastholdt tidligere afgørelse og henvist til Ankenævnet for Forsikring, såfremt han fortsat ikke var enig i afgørelsen - se bilag ...

Af bilag … fremgår det at forsikringstageren jf. Færdselslovens § 18 stk. 2 skal sikre sig at udkørsel/i gang sætning fra kanten af vejen således at dette ikke sker til fare eller unødig ulempe for andre.

Jeg har ikke yderligere kommentar til Bilag …, som så udmærket beskriver Ifs afgørelse for skyldens placering."

Klageren har i brev af 13/4 2011 til nævnet til dette bl.a. bemærket:

"Som hidtil vælger If at referere til en såkaldt standardsituation, som ikke har meget med den aktuelle situation at gøre. If bliver ved med at henvise til, at jeg svinger ud fra vejkanten og er til fare eller ulempe for den øvrige trafik.
Dette er ikke korrekt. Som hidtil påpeget er jeg i holdeposition med et glimrende overblik over vejstrækningen bag mig, og jeg svinger først ud, da banen er helt fri. Mere kan man vel ikke forlange af en bilist.
Ulykkeligvis bliver jeg, pga min lave fart frem mod egentlig parkering, indhentet af en venstresvingende bagfra-kommende bilist, som intet ser pga lysforholdene. Denne bilist har jeg af gode grunde ikke kunnet tage højde for i mine manøvrer, eftersom hun ikke var synlig ved igangsætningen.

På urimelig vis bliver If ved at opfatte mig som udsvingende bilist, selvom der er gået god tid sidenhen, nemlig med et helt lysskifte ved lyssignalet bagude samt den tid bagfra-kommende bilist har brugt for at indhente mig. Hvor længe skal man bære skylden for andres påkørsel, blot fordi man som besindig bilist har fundet det nødvendigt med et stop i vejkanten?

Jeg fastholder det urimelige i at henføre denne situation til en standardsituation, som kun meget lidt har til fælles med aktuelle.
Jeg fastholder, at modpart må bære den fulde skyld og at If må acceptere dette."

Selskabet har i brev 4/5 2011 til nævnet heroverfor bl.a. bemærket:

"If refererer til de retningsliner som vi som forsikringsselskab har tiltrådt, i øvrigt sammen med de fleste andre forsikringsselskaber i Danmark, med ganske få undtagelser. Dette for at lette selskabernes administration af skadesager og reducere antallet af retssager selskaberne imellem.

Ud fra forsikringstagerens brev, bekræfter han endnu engang at han er i holdeposition med et glimrende overblik og svinger ud, da banen er helt fri. Længere nede i samme brev, bekræfter han at han af gode grunde ikke kunne tage højde for modparten i sin manøvre, eftersom hun ikke var synlig ved i gang sætningen. Måske lysforholdene har været dårlige for begge parter, hvilket dog ikke fritager vores part fra den fulde skyld, når han sætter i gang fra parkering.

Jf. bilag … (tidligere fremsendt) så er afstanden til lysreguleringen ganske kort og buslommen går faktisk helt ned til lysreguleringen, så ved sin manøvre har vores part ikke udvist agtpågivenhed og taget hensyn til sin ubetinget vigepligt, i forbindelse med sin manøvre. Samtidig er der kun et spor efter buslommens ophør, så modparten har på igen [ingen] måde kunne undvige og trække i fx anden vognbane og med henvisning til skaderne på vores parts køretøj er disse ikke placeret direkte på bagpartiet af vores parts køretøj …, men på venstre side og bagtil.

Ud fra fotos i taksators rapport er der ikke tale om en direkte påkørsel bagpå vores parts køretøj - men på zone 5 og 7 - venstre side midt/bag, hvilket forsikringstageren også selv bekræfter i bilag … (tidligere fremsendt).

Man skal som ansvarlig bilist foretage sit udsving når dette kan ske uden fare eller unødig ulempe for andre og If fastholder derfor vores tidligere afgørelse.

If må fastholde at der fortsat er tale om udsving fra parkering/orienterende stop. Kollision ved udsving fra parkering vil i henhold til Færdselskovens § 18 stk. 2 give skylden for uheldet til den udsvingende part."

Klageren har i brev af 15/5 2011 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"På mange måder synes det meste i denne sag allerede fremført. Det er imidlertid beskæmmende, at If fortsætter med at ignorere det aktuelle hændelsesforløb, blot for at kunne referere til de nævnte standardsituationer. og jeg føler det nødvendigt endnu engang at måtte gendrive Ifs kommentarer.

If kommenterer: 'Måske lysforholdene har været dårlige for begge parter....'. Nej, som jeg har skrevet igen og igen, var udsynet bagud fremragende. Problemet var den blændende sol fremad mod højre, som umuliggjorde overblik over højre side af kørebanen.

If skriver: '... og buslommen går faktisk helt ned til lysreguleringen, så ved sin manøvre har vores part ikke udvist agtpågivenhed og taget hensyn til sin ubetinget vigepligt, i forbindelse med sin manøvre'. Jeg vil mene, at det er min placering og afstand til krydset og ikke hvor buslommen ender, der har betydning. At buslommens placering skulle fungere som logisk argument for, at jeg ikke har udvist agtpågivenhed, giver ikke mening overhovedet for mig.

If fortsætter: 'Samtidig er der kun et spor efter buslommens ophør, så modparten har på i(n)gen måde kunne undvige og trække i fx anden vognbane...'. Som jeg har påpeget gentagne gange i min tidligere kommentarer, så er det korrekt at hele vejbanen er principielt ensporet, men selv med den på skadetidspunktet liggende snedrive er der netop plads til to køretøjer ved siden af hinanden: Jeg kører i højre side snævert forbi snebunken, mens modpart holder helt til venstre, eftersom hun er blændet af lysforholdene og kun kan overskue den halvdel af vejbanen, som er godt belyst. Selve denne placering af vore to køretøjer under påkørslen er for mig argument nok til, at det er modpart, der må bære den fulde skyld, for ingen besindig bilist (og det er bestemt mit indtryk af modpart) ville forsøge at overhale nogen på en ensporet vejbane med så snæver plads.

If fortsætter i samme afsnit: '...og med henvisning til skaderne på vores parts køretøj er disse ikke placeret direkte på bagpartiet af vores parts køretøj …, men på venstre side og bagtil.' Dette faktum har jeg gentagne gange henvist til, eftersom det i mine øjne viser, at modpart ikke har set min bil men tangerer den i hele venstre længde. Skadens art viser netop, at jeg var fuldt placeret på kørebanen i dennes længderetning. Modpart drejer tilsyneladende hurtigt fra mod venstre, jeg gætter efter de første lyde fra sammenstødet, og derfor er skaderne fortil i min bils venstre side mindre. Modpart ender med venstre sides hjul oppe på midterrabatten. Hvis man vælger at fastholde, at jeg netop er ved at svinge ud fra en holdeposition, da er den beskrevne overfladiske længdeskade er i mine øjne kun mulig, hvis modpart har slingret under kørslen og er ved at rette op mod venstre. Men så er vi ovre i de absurde gætterier, for at få Ifs teori om skadeforløbet til at give mening i forhold til fakta.

If nævner: 'Man skal som ansvarlig bilist foretage sit udsving, når dette kan ske uden fare eller nødvendig ulempe for andre...'. Denne tese er der ingen uenighed om, blot er den irrelevant i aktuelle sag. Mit udsving sker med fint bagud-overblik, mens lyskrydset er lukket for trafik og uden nogen biler på kørebanen bag mig. Modpart er således endnu holdt tilbage af lysreguleringen, inden hun kan påbegynde sit venstresving. Så der er ingen at være til fare eller ulempe for.

If konkluderer således uden relation til alle de oplysninger, If ligger inde med, at 'If må fastholde at der fortsat er tale om udsving fra parkering/orienterende stop.'

Jeg må endnu engang gentage, at jeg finder det beskæmmende, at If ignorerer og fordrejer oplysningerne, blot for at kunne henføre aktuelle skade til en standardsituation, som stort set intet har til fælles med aktuelle.

Jeg fastholder, at modpart må bære den fulde skyld og at If må acceptere dette."

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærker nævnet, at selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og således kan afgøre skyldspørgsmålet i forholdet til modparternes selskaber, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke på det foreliggende grundlag at kunne kritisere selskabets afgørelse, som findes at være i overensstemmelse med retspraksis i den konkrete situation.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

---

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand